

kik mintegy kiszolgáló kis szellemek sűrűve-forogva kínálják a mindenféle nyálánkságot. Az ily pillangó-estély befejezése rendszeren egy új társasjáték, a — „pillangó-játék.“

A Trencsénmegyei Természettudományi Egyletben annak buzgó elnöke, Dr. Bráncsik Károly oly működést fejt ki, mely az entomologus figyelmét es elismerését teljes mértékben megérdemli. Tanusítja ezt az egylet évkönyvében megjelent közleményeinek egyszerű áttekintése is. Első sorban megyéjének faunáját tanulmányozta s ahhoz elég tág körben fontos adalékokat nyújtott, a mennyiben a megye Hemiptera-faunáját összeállította és több ízben kiegészítette (1. 3. 9. 13—16. Évk.), úgyszintén annak bogárfaunáját is (2. 5. 9. 13. 14.), továbbá ismerteti a trencsénmegyei Hymenopterákat (15. 16.) és Molluskákat (17. 18.), sőt némely odaváló Molluska ivarrendszerét is (13. 14.) Majd a fiumei Hemipterákat (15. 16.), valamint Bosznia és Herzegovina Molluskáit vonja tanulmánya körébe (11. 12. 19. 20.), miközben csaknem minden füzetben egy-egy zoologiai kirándulásának érdekes leírását nyújtja. Utóbb mindinkább a délszak csodás állatvilága felé fordul, a mennyiben főleg a Frey hazánkña által gyűjtött gazdag anyag alapján a délafrikai Nossibé szigetnek (Madagaszkar közelében) faunáját ismerteti és számos új Hemipterát, Orthopterát, sőt Lepidopterát és Conchylitát is leír (13—16, 19. 20.). Úgyszintén ismerteti Mozambik szigetének és Új-Guinea Molluskáit, az előbbieket közt a Menyhart magyar missionárus s az utóbbiak közt a Fennichel által gyűjtötteket is (15—18). A legújabb kötetben (19. 20. evfolyam) újra 35 új Orthoptera-fajt ír le, részben Új-Guineából Biró Lajos gyűjtéséből, a kinek tiszteletére egy Mantis-félét *Hierodula Birói*-nak nevezett el. Az Évkönyvben, számos más érdekes és alapos közleményen kívül, megjelent még Vánglel Jenő trencsén-i lepkékről, Udránszky László Trencsénmegyei rákjairól, Bossányi József Parnassius Apollo aberratiójáról stb. Az igen sikerült ábrákkal ellátott Évkönyvet az egylet tagjai (tagsági díj 2 frt.) illetményként kapják.

A vértetűről körendeletet bocsátott ki a m. k. földművelésügyi minster, a melyben minden birtokosnak és mező-őrnek kötelességévé teszi, hogy az almafákat folytonosan szemmel tartsák és a vértetű jelenlétéről az előljároságnak azonnal jelentést tegyenek. A minster egyúttal a vértetű irtására utasítást is bocsátott ki, a mely lapunkban is megjelent (R. L. VI. 76.) Ennek kapcsán megemlítjük, hogy Jablonowski Józsefnek a „Kísérletügyi közlemények“ 6-ik füzetében foglalt e tárgyú értekezése „A vértetű életmódja és irtása“ cím alatt díszes külön lenyomatban, igen sikerült színes táblával és néhány szövegábrával megjelent. Mutatványt már közöltünk belőle.

A hernyók irtása. A kerületi előljárok felhívták a kert és szőlő tulajdonosokat, hogy a hernyófészkeket és petegyűrűket még február havában pusztítsák el. A ki nem pusztítja, ötven forint büntetést fizet.